να ἦν καρδια μὲ ἓν βαρος σεκόσον, ως παλὰ σαλα παλλιχον ἢ φιλομαθῆ αὐτῆς σταδιόν. Ἤξε-
ρις δὲ ἡ γλῶσσα / ἢ ὁποία ἐχεαφηρόνου σταλ ἦν Κωνσταντινούπολιν, ως ὅλλα μὲν ἐχεαρεσεν
ἄλλαν, ἐδεξησα ὅμως ἐγὼ να ἢ σγλω αὐτὴ ἐδῶ / θεβαὶ ἢ ἐβγαῖνον εὐκολως καὶ ὁλοτρόμερα. αὐ-
τὴ, σαφαπαλῶ ἢ σαντεσόλικης, να ὁλενεργῆς ὅσον χρὴ σκορεύεσθαι ἐσαρχάνες, ὅσον ως
φῆλες ὑσοκρότας αὐτῆ ἐδοποσές, ως αὐ ὁσὲ βιβλίον, καθ' οὗ τρόσον ἐσοχερχαλόσε, χῆς ὥρεχ-
μάλον φῆ ὅ χαίος. ἀχεσῶ σταλ ἢ σαντεσόλικης να φαιῶ ἢ χαίρ πᾶχῶ ὡρεχῆς, κὶ σταλ ἢ χαικὰ
σονδρομὲν συνάχως, να καιχεδῶ ὅλι χρόνον ὑσὸ ἢ σύναναῖ ἢ. ἐχὼ μὲν σὺ, αἰδελφάκια! οἶκῆ-
ον, κὶ σεσοφόχαν τρόκον ὁλὶ ὅ ἔρχον ἢ φαδρικὴ μοῦ αὐτὴ σαντεσόλη, ἀσοβλῆσα να
ἢ σαεκνοχλῆσω αὐτὴ σαεσόλι μοῦ ὁδικῶ· φῆ ὅ ἀκόλι φῆ σταῖδο, μικόνω σαῆν ὅ αὐτῆ-
ναν ὅ ἐκαδόλι μοῦ, ὅλι δῆφ μὲ ἀβγαίνον ἢ συγχώρεσις. αλλὰ ἐχί, ἐχί· ὅ ἓν ἴδιον ἔδοβλως ὑ-
σοβαίνω, καθὼς σερνίνομαι, ὅλι ἔβαῖνα φαῖς μοῦ σλῶ ἢ σαῖνον φιλομαθῆσαν ἢ
κὶ φιλομενῆσαν κὶ ὁκρόνα, οὐ κύριος σρισέου, κὶ ὁλαῖοὶ κὶ γυναῖκαι μου καὶ σαῖ-
κον καὶ καθόμενον αὐτὴ κὶ ὁλοῖομονία, κὶ μαθοσαλῶ μικεοβιόλη, μὲ ὑγῆσας ἀσε-
λαῖ. γένοιτο! αὐ σαντεσοὶ αὐτὴ ὁλλαὶ φῆσαν μοῦ ὅοκῆσι ὁλαῖ. Τῆς ὑμετέρας σεβασμι-
ωλῆς μοῦ θρησκῆ σαντεσόλος ἢ Ἀθηνῶν, κὶ σεσόβαν ὑσηκοώλαν, Ὁ Κ. Μ. Κ.

Πρόεδρ οἰκονόμον ἢ γραφῆν: Κωνσταντῖνον. 1805: ἀπριλλί 6: κὶ βιέννη ἢ Αὐστρίας.

Χρισός αὐτῆς, αἰδελφέ ὁρόζεχε!

„Ζωῆς μοῦ φιλοσοφωλῆ, κὶ ἱκεσί πορυφή, κὶ ὑγῆφα, κὶ ὁλοκρονία ἢ θεοσυκός σοι· χόρ-
δε! ἔοις κὶ σοφλοβίκης κὶ ἀκοκοσοίοις ἢ καθ' ἡμᾶς σλανῖ ἢ σερσόβοις φανερῶς ἢ κὶ ἢ συδέος ἡμῶν αἰδ-
ξαν μεβί ἢ πορφυροβίκ θρόν, ἢ σεμνοβίκης μιλεοί σε κὶ μιλεός μου, ἢ φιλβίκης οἰκονομόσας
σε· κὶ κὶ ἀνθρωνύμης οἰκονομόθος σε, ἢ ἀποβεμῶβος ἱερὲ κὶ ὁλαδέλφε, κὶ ἢ κὶ ἀνδεμῶβος, κὶ
ἢ κὶ θεοσεμνηθεσρόκων σοι ἀρχόντων ὑγέων! γένοιτο ὁλὶ ὁλα ὅσα χεσί! Χάρις σοι, φιλόχρι-
στε, ὅλι κὶ ἔκαχον ἢ ἱερῷ σε γράμματι / ὅσερ ἢ κὶ σοι ὁοκεῖ, θεοῦ πρῶτα κεφαλῆ / καὶ ἀθε-
σαμόνησα κὶ ἢ ἐκρόξαι ἐσανεῖθεν· ὅλος κὶ ἔνθεν ὑφ' ἡδονῆς μένω, κὶ ὡς ὅλαφος ἐπιθύ-
μεσα ἀενάου ἔκηθεν ἢ κὶ ἢ φιλίας πάμα, καθαπόλλο ξυνεχίαν ἢ ἔρωτον, ἵν' ἀκούσωμι ἢ
ἢ ψυχῆς μου παλόνιον, ἐπεὶ χαρὰ ἢ σὰς φλιπεσῆς ἀχωρίστως πεχωριόμην, κὶ ὁλι ἔβαον, κὶ
ἐπέρασα ἢ ἔθιορθόν, ἢ πακόσθης ὑφορώμεθ ἢ κὶ αὐτὸ. ὑγιαίνοις, φίλε, κὶ ἢ ὁδιμόσε λαῖχος
λαῖχος ἔλως ἐχόνλα, κὶ ἔλως ἔχον! Ὁ σός ἢ σύγκρισ καθηγητής. / αὐγουστ 8.

Κωνσταντῖνος ἐλάχ. ἀρχιεπίσκοπος.

„Παναοιόλαι ἡμέρ σεμνύνομαι κυρμηλέν, ἐπὶ σοι αἰσθοβίκης ἡμῶν λογικῆς,
χάεις ἔχοσι σαρά θεοῦ, ἔλεος, κὶ εἰρῆν, κὶ ἔκρεσις ἡμῶν ψυχῆς, σωτηρία, κὶ συγχώεσος. Διαβῆσα-
εσῖνος ἡμῶν γεκήμενος, μεβάλης ἀρχιεσαῖνας ἡμῶν ψυχῆς κὶ σωτῆρος δεσποσικῆσι, ὅλιθ'
ἐλέῃ ἐσενδεδυμένος κὶ δύναμιν ἢ ἀρχιεσαῖνης χάεος, κὶ ἐχύσας, ἐφθάσαμι ἔβλεπε κὶ